

ikke alene kunde leje sig en stor Lejlighed, men tillige erholde et ret stort Bidrag til deres Underhold. Jeg synes, at det er retfærdigt, at ingen skal have Lov til ved at forlade den Kommune, hvor han har sit Erhverv, at slippe med en billigere Skat. Og det Synspunkt synes jeg man maa fastholde, selv om det i et Tilfælde kan ramme een Kommune og i et andet Tilfælde en anden. Det forekommer mig at være et Retfærdighedsprincip, som Byerne i al Almindelighed maa have Krav paa at faa respekteret. Det er blevet stærkt fremhævet, at Forholdet er det, at København har staaet som et Skattely. Men jeg mindes ogsaa tydelig fra Forhandlingerne i Forfjor om den københavnske Skattelov, at et æret Medlem af dette Ting oplyste, hvor behageligt det er at bo i en Landkommune, der blev man behandlet paa en meget pænere Maade end i København. Naar det var en god Skatteyder, kom Sogneraadet og spurgte, hvor meget han ønskede at betale i Skat; saa høflig kan man ikke være i en stor By. Jeg finder det, som sagt, rigtigt, at den mellemkommunale Beskatning bliver bragt til Anvendelse ogsaa overfor de Personer, der ikke tidligere have været inddragne under den.

Jeg vil gerne have Lov til i Anledning af nogle Bemærkninger, som staa i Folketingets Betænkning, at rette en Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister. Der findes jo en Bestemmelse i det nu foreliggende Lovforslag, som siger, at Folk skulle kunne beskattes med indtil 4 pCt. af den Indtægt, de have haft af deres faste Ejendom, eller rettere sagt af det Beløb, de selv eje i fast Ejendom — saaledes forstaar jeg det. Den Gang Københavns Kommune anmodede om at faa en ny Skatteordning, indeholdt Forslaget der til oprindeligt foruden en Indkomstskat tillige Bestemmelser om en Formueskat. Alerede paa det Tidspunkt blev denne Tanke venligt modtagen ogsaa af Landborepræsentanter i dette Ting. Den strandede imidlertid paa Modstand fra Flertallet her i Tinget. Nu ser jeg, at man i Folketinget har haft Lyst til at komme længere ind paa denne Tanke, og man beklager paa en Maade, at det ikke den Gang lykkedes at faa Formueskatten, som det retfærdige Skatteobjekt den er, indført i den kommunale Beskatning. Jeg vil gerne forespørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke kunde tænke sig Tiden kommen til nu fra Regeringens Side at forelægge Forslag om kommunal Formueskat gældende for hele Landet. Det bliver sikkert en Maade at

indvinde Midler paa, der i langt højere Grad vil ramme retfærdigt end selv de mest udspekulerede Regler om Fradrag, om Tillæg, Børnefradrag o. s. v. — Som Forslaget nu foreligger, er det i hvert Fald paa dette Omraade ringere, end da det kom fra Regeringens og fra Kommissionens Haand. Ikke desto mindre har jeg det Indtryk, at det er den almindelige Opfattelse blandt dem, der daglig arbejde med disse Spørgsmaal, blandt Købstadrepræsentanterne, at det er et Fremskridt, og derfor vil jeg meget anbefale at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet til os fra det andet Ting.

Trier: Da den af mine Meningsfæller, som havde forberedt sig paa at tage Ordet i den foreliggende Sag, er forhindret i at være til Stede i Dag, skal jeg — uden at komme ind paa Enkeltheder — paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til villig Behandling og hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Oluf Jensen: Den højtærede Indenrigsminister sagde i Gaar, at der paa tre Punkter særlig er rejst Klage over den nu gældende Ordning af den kommunale Beskatning. Der er imidlertid et fjerde Punkt, som jeg vil tillade mig at fremdrage, og som Kommissionen har fremdraget i sin Betænkning, men som der ikke er taget Hensyn til ved Lovforslagets Udarbejdelse. Dette fjerde Punkt er Beskatningen af Forbrugsforeninger og Andelselskaber. Kommissionen har haft dette Spørgsmaal under Overvejelse og har som Udtryk for den samlede Kommissions Anskuelse indstillet, at Ordene i § 16, 2det Stykke, 1ste Punktum: „naar de fordele Varer til andre end Medlemmer“ udgaa, at altsaa alle Forbrugsforeninger uden Hensyn til, om de handle med andre end Medlemmerne eller ej, skulde være skattepligtige. Endvidere har Kommissionen indstillet, at Andelsforetagender skulde beskattes af den Virksomhed, de drive i aaben Bod. Den har saaledes foreslaaet, at der skulde tilføjes: „dog undtagen den Del af Virksomheden, som bestaar i Detailudsalg fra Butik“. Disse to Bestemmelser ere mærkværdig nok ikke blevne optagne i Lovforslaget til Trods for, at der i Kommissionen sad baade Landborepræsentanter og Købstadrepræsentanter; den havde 4 Repræsentanter fra de samvirkende Sogneraadsforeninger. Forslaget var, som sagt, Udtryk for den samlede Kommissions Anskuelser. Der